

גבעתון

גבעת חיים מאוחד

הקיץ בורח החצב פורח

עלון פנימי ע"א/27 ט' באלול תשע"א 8 בספטמבר 2011 givaton@ghm.org.il

נשבית ישלום!

שיפוצים בבניין המזכירות

בימים אלה מתבצעים שיפוצים בבניין המזכירות :
מחליפים רצפה, מחליפים חלונות, מחליפים דלתות, מסיידים וסוגרים את המרפסות
בשתי הקומות.
בסגירת המרפסת למטה יוחלפו החלונות ויוחלף גג האסבסט בגג רעפים.

בקומה העליונה בחדר הצילום יותקן מטבחון
ובקומה התחתונה יותקן מטבחון בחדר ישיבות.
במידת הצורך יוחלפו רהיטים ישנים ושבורים.

העבודה מתבצעת בשלבים, כאשר הכוונה היא כל פעם לשפץ חצי קומה, כיוון שהבית
ממשיך לתפקד באופן מלא.

בתקווה שבשנה הבאה, לקראת חג השמונים, נוכל לשפץ את הבית מבחוץ,
כיאות למבנה ציבור לקהילה.

עקיבא

לפני השיפוץ

משתתפים יניב בן צבי, אורי אריאלי, אוסנת גורן, אסתי מנור, ראובן ליכטנר, אלדד מגל, דוד עין דר, שאול אתר, רונן פטרקובסקי

חסרים ניילי קפלן, בתיה אתר

1. אישור פרוטוקול הנהלת הקהילה מס' 17/2011 – הפרוטוקול אושר.
2. הצגת ענף המרכול – בהשתתפות נירה נהרי
נירה הציגה את פעילות הענף ואת יעדיו לתקופה הקרובה. בין היתר:
 1. הרחבת שעות הפתיחה (פתיחה רצופה מהבוקר עד הערב).
 2. הרחבת שטח המרכול והקטנת הצפיפות במקום.
 הושם דגש על הצורך לסמן מחירים על פי חוק סימון מחירים, וכן על התכונות לביקורת מצד משרד הבריאות.
3. הצגת ענף החשמל – בהשתתפות ישראל יבניאלי – ישראל סקר את פעילות הענף, אשר צובר גרענות כבדים. הוחלט להקים צוות מצומצם לבחינת התנהלות הענף.

משתתפים יניב בן צבי, אורי אריאלי, אוסנת גורן, אסתי מנור, ראובן ליכטנר, אלדד מגל, דוד עין דר, שאול אתר, רונן פטרקובסקי, אלון שפיצר (מוזמן)

חסרים ניילי קפלן

דיון בבחירת יו"ר וועד האגודה –

הוחלט – לבחור צוות אד הוק, הכולל את: בתיה אתר, יניב בן צבי, רונן פטרקובסקי ושאול אתר שתפקידו לטפל בהליך מציאת מועמדים ראוי לתפקיד יו"ר ועד האגודה.

נושאים שוטפים

בחירות לתפקידים – כמו שצויין למעלה, אנו נמצאים בהליך לאיתור מועמד (אחד או יותר) לתפקיד יו"ר ועד האגודה. חברים המעוניינים בתפקיד או המבקשים להמליץ על חברים אחרים לתפקיד מוזמנים לפנות לאחד מחברי צוות האיתור. במקביל אנו עדיין מחפשים מועמדים לאיוש וריכוז הוועדות הבאות: צוות משאבי אנוש, צוות שיכון, וכן חבר נוסף לקרן עזרה הדדית.

הסדרי תנועה בשבילי הקיבוץ – על-מנת להגביר את הבטיחות בשבילי הקיבוץ יוצבו בימים הקרובים מחסומים במקומות הבאים: ממזרח לביתה של עמליה זייתון (מחסום ידני), בכביש עוקף קיבוץ, בסמוך לביתה של ששי שבת (מחסום אוטומטי), ליד ביתו של רונן פטרקובסקי (מחסום אוטומטי על הכביש העולה לכיוון מועדון החברים). אנא נהגו לאט ובזהירות בתחומי המשק.

אלדד מגל

ישיבה מס' 7 12 ביולי 2011

אורנה חיים, איתן קרסנטי, אלדד מגל, צבי מנבר,
תמר מגל, מיכאל ויזל, אלדד גיל, ישי רודניק,
אלון שפיצר

דוד עין דר (חולה) אלון אלתר
אלון שפיצר

משתתפים

חסרים

יו"ר הישיבה

1. **אישור פרוטוקול הנהלה כלכלית מס' 5/11 מיום 22.5.11, ופרוטוקול הנהלה כלכלית מס' 6/11 מיום 26.6.11.**
הפרוטוקולים הנ"ל אושרו.
2. **שימושים חורגים – דרישת מנהל מקרקעי ישראל, דו"ח על דרך הטיפול בדרישות.**
 1. נמסר דו"ח על דרישת המינהל להעמדת ערבות בנקאית ע"ס 8 מ"ש"ח להסדרת השימושים החורגים לטענת המינהל.
 2. דווח על פגישה איציק בדר עם ראש המינהל ירון ביבי, לפני שהתפטר, ועל מתווה הטיפול המוצע ע"י דודי רוסו, היועץ ששכרנו מול המינהל.
 3. סוכם לקיים ישיבה משותפת עם דודי רוסו והיועץ המשפטי של הקיבוץ לפני קביעת מדיניות הקיבוץ בנוגע לתביעות המינהל.
3. **אישור החלפת דירקטור בגבעת חיים סולארית דוראל מטעם הקיבוץ – ישי רודניק במקום אלון שפיצר.**
הוחלט: ישי רודניק אושר כדירקטור וכמורשה חתימה בחברת סולארית
4. **אישור זכות חתימה להעברת מס"ב לענת פיזל וענת וולף בניפרד.**
הוחלט: אושרה זכות חתימה לענת פיזל ת.ז. 027837335, ולענת וולף ת.ז. 057097735, כמורשות חתימה לעניין העברת/שידור מס"ב, כפוף לאישור מראש של התשלומים עפ"י אישור מורשי החתימה של הקיבוץ.
5. **פגישה עם עובדי גת מגח"מ – משתתפים: איציק בדר, הנהלת קהילה (אורי אריאלי, אסנת גורן), עובדי גת (אסתי מנור, טליה גיל, שמאי מרום, יגאל פומרנץ, יהודה קליין, נירה רותם, חנה לם).**
מטרת הפגישה: עובדי גת בקשו להיפגש עם הנהלות הקיבוץ על-מנת להשמיע ולשמוע את דעתם בנושאים הבאים:
 - ממה מורכבים ה-36% הוצאות סוציאליות ומדוע לא כל הסכום מועבר לעובדים.
 - 312 ש"ח עבור כל עובד מועבר לקיבוץ ולא לחבר העובד, ממה נובע הסכום ומדוע העובד לא נהנה ממנו.

החלטה:

- יוקם צוות על-ידי הנהלת הקיבוץ אשר יבחן את טענות העובדים וינסה לגבש הצעה מוסכמת על העובדים ועל הקיבוץ.
- הצוות יהיה בראשותו של רכז המשק ויכלול גם נציג העובדים.
- הצוות יוקם תוך חודש מיום קיום הישיבה המשותפת.

6. אינפורמציה ושונות

נמסר דו"ח על הבוררות עם דורון דיסקין. משפחת דיסקין הגישה בקשה לביטול פסק הבוררות לבית המשפט המחוזי, הקיבוץ מגיש בקשה לאישור פסק הבורר.

• קרן גת מהי? מחלה של עובד לאחר 90 הימים, הכסף שמגיע לאן ייעודו.

• השלמת ערבי חג לעובדים שעתיים.

סיכום הפגישה:

• חלקם של העובדים התבטאו בצורה קשה ולא עניינית, פוגעת במידת מה בחברי הנהלות הקיבוץ. היתה תחושה של דיון ועד עובדים ולא עם חברי קיבוץ העובדים במפעל הקיבוץ והם גם בעליו.

• לדיון הוזמן איציק בדר יו"ר המפעל. איציק, אלון וצבי מנבר ניסו להסביר את הרציונאל שעומד מאחורי ההחלטות ודפוס ההחלטות שעל-פיהם פועל היום הקיבוץ בעניין שכר העובדים.

רשם ישי רודניק – רכז משק

בתינו הומים מתינוקות

ראיון עם נורית ברוש מובילת בית התינוקות "תאנה" וטל שחם יציב מנהלת הגיל הרך

בית התינוקות חידש ימיו והשבוע הגיעה הקבוצה הראשונה ל"בגרות" ועברה לפעוטון רימון.

כל הקבוצה עברה ביחד?

נורית – כן. באוקטובר 2010 מיד אחרי החגים פתחנו את בית התינוקות וזה המחזור הראשון שלנו.

טל – במסגרות החינוכיות שלנו אנחנו עובדים בשנתונים. התינוקות משנתון 2010 שהיו בטיפולה של נורית עברו לפעוטון רימון, הילדים מהפעוטון (שנתון 2009) עברו לגנון הדר וכן הלאה, לגן הדס ולגנים הבוגרים אורן ואלון.

כמה ילדים?

נורית – התחלנו עם שלושה תינוקות, ועד אפריל כבר התמלא הבית לשניים-עשר תינוקות, שזה המקסימום. כך למעשה נתחיל גם את השנה הבאה: מעט תינוקות בתחילת השנה ובהמשך יצטרפו נוספים. יש תינוקות בדרך, על חלקם אנחנו כבר יודעים.
טל – אנחנו יודעים עליהם בהתהוות אבל לא יודעים אם הם ייכנסו לבית התינוקות, האימהות עדיין לא החליטו. זאת בעצם המורכבות של בית התינוקות: לעומת בתים אחרים שמתמלאים ב-1 בספטמבר, בית התינוקות מתמלא במהלך השנה. יש תינוקות שבעצם שוהים אצלנו רק כמה חודשים. כל שנה נכנסים ילדי השנתון מינואר ועד דצמבר.

שנים-עשר ילדים זה המון, פעם היו שמונה...

נורית – נכון, אבל אני לא לבד, אנחנו שלוש מטפלות, לפי התקן הקיבוצי, ברגע שעוברים את השמונה ילדים מוסיפים מטפלת שלישית.
טל – אנחנו עובדים לפי התקן הקיבוצי: מטפלת לארבעה ילדים.

מי הצוות?

נורית – אני מובילה את בית התינוקות. השנה עבדה איתי סיגל, בחורה צעירה ונחמדה ממוצא אתיופי עם ניסיון בעבודה עם תינוקות. היא גרה בשכירות עם החבר שלה באזור הנעורים ואנחנו הבאנו אותה לצוות הקבוע. כשהיו לנו מעל שמונה תינוקות הצטרפה דורית מחרב לאת, שהיה לה נכד במערכת שלנו. בשנה הבאה אנחנו מתחילות שתיים, דורית ואני. כשהיה יותר תינוקות נצרף עובדת נוספת.
יש לנו מחליפות קבועות: יהודית יצחקי, עדי בירן, מרים לירן ואחרות. פעמיים בשבוע בהקמות משלימה אותנו נעמי יבין, שנהנית להיות פנסיונרית בבית התינוקות. זה המקום להודות להן על ההשקעה, המסירות והאהבה שנתנו במהלך השנה.

האם חזרנו למושגים של פעם: הקמות, מחליפות? מי עושה סידור עבודה?

טל – אני עושה את סידור העבודה בגיל הרך.
המושג "הקמות" קיים כל הזמן בכל בתי הילדים, כי למעשה חלק מהשבוע המטפלות עובדות עד 16:00 וחלק מהשבוע הן עובדות עד 14:00.
נורית – יום העבודה בבית התינוקות נמשך משבע עד ארבע, כאשר מבחינתנו אין הבדל אם זה בוקר או צהריים. כמעט כל יום אחת מאיתנו מסיימת בשעה שתיים וצריך להשלים אותה. לכן צריך הקמה. בבית התינוקות יש

משמעות רבה לפער הגילים בין הילדים; ככל שהם יותר צעירים הפער ההתפתחותי גדול יותר וזה מצריך צוות מתואם.
טל – זו מומחיות שצריך לרכוש ונורית למדה אותה יפה.

נורית מה הניסיון שלך?

נורית – בתור ילדה ונערה בקיבוץ עבדתי בבתי ילדים, בשנים האחרונות הובלתי פעוטונים במקומות אחרים וכמוכן שיש לי ניסיון מטיפול בבנות שלי... אני חושבת שיש לי הכישורים והיכולות הדרושים, ניסיון וידע אפשר לרכוש.

טל – בשנה האחרונה נורית השתתפה בפורום של התנועה הקיבוצית על מערכות טיפול בתינוקות. בחודש נובמבר הקרוב היא תתחיל ללמוד באופן סדיר בקורס "מחנכות תינוקות", שייתן לה הכשר מקצועי לנהל את בית התינוקות.

נורית – בעת הצורך אני תמיד יכולה לפנות למדריכה פדגוגית שבאה פעם בשבועיים ועושה שיחות אישיות עם כל הגננות. הטלפון שלה תמיד זמין. אני גם מחליפה דעות עם קולגות שמשתתפות איתי בהשתלמויות החודשיות.

אמהות בקיבוץ הפנימו שיש בית תינוקות ולא צריך לקחת מטפלת פרטית?

טל – לא יודעת אם זה השפיע על החלטת האימהות לקחת מטפלת פרטית או לא, אבל עובדה שבית התינוקות היה מלא. בשנה הקרובה, 2012, רשומים לנו כבר שישה-שבעה ילדים, וצפויים תינוקות נוספים. אימהות צריכות להזדרז, בשנה שעברה פנו כאשר כבר לא היה מקום.

מאז השינוי לא היה כאן בית תינוקות, בנימוק שזה לא כלכלי

טל – בית התינוקות הוא נדבך חשוב מאוד, יותר מבחינה חינוכית מאשר כלכלית. התפיסה החינוכית של מערכת הגיל הרך בגבעת חיים היא חינוך הילדים מגיל שלושה-ארבעה חודשים עד גיל שש. נכון שבית התינוקות הוא פחות כלכלי ואנו בעבודה ובמאמץ מנסים לשמור אותו מאוזן. כרגע יש ילודה בגבעת חיים, העקומה עולה, יש צורך ודרישה לבית תינוקות. את המהלך של חידוש בית התינוקות התחילה נגה לקח ולפני שנה פתחנו את הבית. כעת התפקיד שלי ושל נורית לנהל אותו נכון פדגוגית וכלכלית.

מי קודם בתור?

טל – ראשית פרסמתי בקיבוץ, נתתי את ההזדמנות לבני המשק. בעקבות הפרסום היו הורים שפנו והיו שלא פנו, ורק אז פרסמתי החוצה.

נורית – כל אחד מצא את הפתרון הטוב ביותר לילד שלו. היום, לוקחים בחשבון שיש בית תינוקות בגבעת חיים. החזון שלנו ליצור קשר ראשוני עם ההורים עוד לפני השלב שבאים להירשם, על-מנת להביא למודעות: אנחנו פה, בית התינוקות הוא בשבילכם.

כמה עולה להורים להכניס תינוק לבית התינוקות?

טל – תשלום חודשי של 3100 שקל – בני קיבוץ משלמים 3000 – הכוונה לבני קיבוץ בדרך לקליטה.

במקורו המבנה יועד להיות ביתם של פעוטים מגיל אפס עד שלוש, לשת קבוצות, שני צדדים –

נורית – אין שני צדדים. היה שיפוץ, הבית הותאם. יש קצת אילוצים ועדיין לא תמיד נוח מבחינת הזרימה של היום, כי חסר שטח פעילות.

טל – בגדול יש תכנון להרחיב את הבית, לסגור מרפסת אחת לפחות. במהלך השנה ככל שהילדים גדלים מרגישים שהמקום יותר קטן. באביב ובקיץ אנחנו יוצאים יותר לחצר.

אילו הוצאות יש לבית?

נורית – מן הסתם בשנה הראשונה הייתה הוצאה גדולה מאוד, כי בעצם הכל נבנה מהתחלה: שיפוץ הבית עצמו ובהמשך בניית החצר, ארגז חול מותאם לגיל ולתקנים הבטיחותיים, וציוד –

חוץ ממיטות, שנשארו מימים אחרים. ההוצאות השוטפות הן כמובן אוכל ועזרים חינוכיים. טיטולים, מגבונים, תחליפי מזון מוצצים וכו' ההורים קונים. את האוכל מקבלים מהקייטרינג שמספק אוכל לכל בתי הילדים. יש להם מנות לתינוקות לפי בקשה, מתאימים לצרכים ולכמויות ומעירים הערות במידת הצורך. זה עובד.

טל – היו דברים שרכשנו והיו המון דברים שקיבלנו יד שנייה ושיפצנו. **אברהם פליישון** עזר לנו מאוד במהלך כל השנה, כפי שהוא עוזר בכל בתי הילדים ועל כך מגיעה לו תודה גדולה. נורית – החל מגיל חצי שנה כל חודשיים דרושה התאמה, אם בבית ואם בחצר, בציוד ובמשחקים.

עגלולים?

נורית – רכשנו עגלול גדול ממסגריית עין החורש, נוסף לעגלול אחד גדול שנשאר מהעבר של הקיבוץ, ובתקופות ממש עמוסות השתמשנו בעגלול הפרטי שלי. זה הזמן לבקש עגלול...

טל – כל פעם יצטרכו להוסיף ולהתאים דברים. נורית – פה אני רוצה להוסיף שיש אזורים יפים ונעימים לטייל אליהם בקיבוץ. יש לנו מקומות קבועים שבהם אנחנו מורידים את הילדים מהעגלולים ונותנים להם לזחול, ולהתנסות בחוויות שהמרחב מזמן להם: רחבת בית שרת, רחבת חדר האוכל עם אזור האופניים שהיא ממש לונה פארק לילדים קטנים, וכן רחבת המרפאה. במהלך השנה נהגנו לבקר את הגינה של **רבקה אנג'ל** עם השבשבות, וכמובן שיש הרבה דשאים, אבל לפעמים יש קקי של כלבים...

טל – בנושא זה צריך לטפל. בעלים של כלבים צריכים ללכת עם שקית ולאסוף את הפסולת. עושים את זה בכל העולם.

נורית – מה עושים כשכל התינוקות צורחים ביחד?

נורית – לוקחים נשימה, מגיבים בסבלנות לכל הילדים, למנוע אווירה של לחץ. חשוב לא לשדר חוסר אונים וחשוב לזכור שהבכי טבעי לתינוקות, כך הם מביעים עצמם ואת הצרכים שלהם. אנחנו מנסים להגיב בצורה הכי רגועה, בשביל זה אנחנו שם.

בהתחלה אין סדר יום מסודר, לאט לאט הילדים נכנסים ללוח זמנים מותאם לגיל שלהם. בתקופה הראשונה יש שנת בוקר – הם לומדים להירדם לבד, בלי עזרה שלנו – אחר כך היא יורדת, וכך כל הזמן יש התאמה לפי הגיל. בית התינוקות מאוד גמיש. גם ההורים מתרגלים: בתחילה הם מתקשרים הרבה לשאול מה קורה, וככל שהילדים גדלים ההורים רוכשים בנו יותר אמון. בכל מקרה יש דו שיח תמידי.

הייתם חסרים בנוף, החזרתם לנו את הקיבוץ של פעם...

נורית – בתחילת השנה, אוקטובר נובמבר, כשהתחילו לשמוע אותנו, קיבלתי המון פידבקים ברחוב. אנשים אמרו: "יופי שיש בית תינוקות, טוב לפגוש ילדים בעגלולים". גם העובדים במזכירות אמרו: "איזה כיף לשמוע תינוקות". היתה המון התעניינות, אנשים נכנסו לראות את הבית.

ועוד דבר: סבתות וסבים מהווים מרכיב משמעותי בבית התינוקות. בתחילת השנה, כשהילדים היו צעירים יותר אפשרנו יותר ביקורים. בהמשך הסברנו שהביקורים מוציאים את הילדים מסדר היום, והגבלנו את הביקורים. הם קיבלו זאת בהבנה. בעבודה עם תינוקות כל דבר זו חוויה ראשונית. אפשר לספור את השיניים שצמחו, טעימה ראשונה של אוכל לא מוכר, ילד שעשה צעד ראשון, יום הולדת שנה – והגדולים יוצאים מכאן בגיל שנה ושמונה חודשים, בוגרים ומוכנים לפעוטון, בהליכה...

מה אתן יודעות על מידת שביעות הרצון?

טל – צריך לשאול את ההורים. אנחנו חושבות שיש שביעות רצון גבוהה. נורית – בתחילת השנה היו הורים שהביעו את חששותיהם, גם בני קיבוץ. זה מובן ולגיטימי, כי זו הפרידה הראשונה של האם מהתינוק, מה עוד שרק פתחנו את הבית וניכרו חבלי לידה, אבל במהלך השנה ההורים מאוד פירגנו לנו. היו בקשות של הורים, על דרך ההלצה, לפתוח משמרת שנייה שמתחילה בשמונה בערב, או בסופי שבוע...

נורית – את מסיימת יום עבודה בבית התינוקות ומתחילה יום עבודה בבית...

כמו כולם. יש לי שלוש בנות, הצעירה עכשיו בת שלוש, אני ובן זוגי אילן גם המקשרים של תוכנית תל"מ ליוצאי אתיופיה בקיבוץ. לפעמים זה לא פשוט, אבל לומדים לעשות את ההפרדה.

טל: בשבוע שעבר פתחנו שנה חדשה ואני רוצה בהזדמנות זו להודות לכל הצוותים הנהדרים שלנו בכל אחד מהבתים: בית התינוקות תאנה, פעוטון רימון, גנון הדר, גן הדס, גן אלון וגן אורן. תודה לכן המטפלות והגננות על העבודה הקשה, על הסבלנות, על החום והאהבה שאתן נותנות לכל ילד וילד. בזכותכן יש לנו מערכת טובה, יציבה ומקצועית. וברכת שנה טובה ומוצלחת לכל הילדים וההורים.

שוחחה ורשמה דינה רמגי

תכנון שכונת ההרחבה – האם האספלט יחליף את הדשא?

הקיבוץ מתוכנן כגן ירוק, אידילי לסביבת חיים יומיומית של האנשים בקהילה, לכלל האנשים, ובמיוחד כשמדובר במשפחות עם ילדים. הוא מפריד את המכוניות מאיזור ההליכה של השכונות, ומאפשר תנועה חפשית של אנשים וילדים, עם נוי ציבורי סביב בתי המגורים – בשבילי הליכה. לדעתי אין עוד מקום בעולם שיצר סביבה כזאת – איכות חיים כזאת בתכנון כפרי.

עבורי, הייחוד של הסביבה הזאת התחדד כשביקר אצלי מהנדס סיני שעבד איתי. הוא הגיע פעם ראשונה לישראל לביקור של שבועיים, והתארח אצלי ביום שישי אחד. עשינו סיבוב בקיבוץ והוא אמר שזה הרושם הכי חזק שהוא קיבל מהביקור בישראל.

למרות זאת, התכניות הנוכחיות הן הפוכות. בשנים האחרונות אנחנו רואים מסביבנו יותר ויותר שכונות הרחבה של קיבוצים שמאמצות את הדגם העירוני-פרברי – שורות ישרות של בתים שביניהן מפריד פס רחב סלול של מדרכה-חניה-כביש-מדרכה – סה"כ בערך 10 או 12 מטר רוחבו.

בתכנון כזה המכוניות כולן חונות ליד הבתים, ולכן יש תנועה יומיומית של מכוניות בתוך השכונה.

בשכונה כזו לא נוצרת אותה תחושה של "מרחב ירוק" – אלא מגרשים נפרדים שביניהם הרבה כביש והרבה אבן משתלבת, ללא דשא, רק עם "איים" של גינות ציבורי. בסביבה כזאת ילד לא יכול לצאת את שער המגרש שלו לבד – זה פשוט מסוכן. הוא צריך לחצות כביש דו מסלולי פעיל יחסית.

אז למה בכל זאת מתכננים אחרת? ייתכן שנוצר איזה "אוטומט" בתכנון של הרחבות. איזושהי נוחות תכנונית, וכניעה ל"הרגלים" של ועדות תכנון ומועצות איזוריות שלא מכירות אחרת. בנוסף נשמעות טענות ש"הדור הצעיר רוצה חניות ליד הבתים" – טענה שלהערכתי היא באופן כללי לא נכונה, ולפחות מצריכה בדיקה.

כדי לראות דוגמאות ולהשוות לא צריך להרחיק. אפשר לחצות את הכביש להרחבה באיחוד, ולקבל תמונה של דגם פרברי עם כבישים וחניות, ואז לנסוע קצת יותר, למעברות – שם אפשר לראות שכונה שנבנתה עם אותם חוקי בנייה ואותן מגבלות של גודל מגרשים – אבל עם חניות מחוץ לשכונה ומדרכות בתוכה (ליד בית היין). יש דוגמאות טובות גם במעגן מיכאל ובמשמר העמק.

לדעתי ההבדל הוא דרמטי, ואני מרגיש שזה קצת מעבר לדעה האישית שלי. אני חושב שהרצון להמשיך את המרחב הציבורי הפתוח בקיבוץ משותף לרוב המכריע של האנשים כאן.

כל עוד התוכניות על הנייר בלבד וטרם נשפך הבטון עדיין אפשר לשנות!

בצד הפרקטי

טענות שעולות כנגד:

1. האם באמת רוב האנשים רוצים את האופציה הזאת?

2. זמן: יש תכניות קיימות. לשנות תכניות לוקח זמן וכסף. אנחנו לא רוצים לדחות את הפרויקט עוד.
3. גם בקיבוץ הקיים לא אמורים לחנות ליד הבתים, אבל רבים כן חונים. למה להיכנס מראש לבעיה הזאת בשכונה החדשה?

התייחסות לטענות

1. האם זה מה שאנשים רוצים? – צריך וקל לבדוק. אם לא רוצים לשנות – אז אין בעיה והתכניות הנוכחיות מתאימות. אני חושב שאם רק נבדוק, נגלה שרוב מכריע חושב אחרת, ואני חושב שזה מצדיק הכנה. לבסוף, כשתתגבש קבוצת הבונים – יהיה אפשר לערוך משאל. לגבי עיכוב הפרויקט:
2. בשכונת שלב א' (שתיבנה ראשונה) ניתן להתחיל את הבנייה עם התוכנית הקיימת מיד, ולעשות שינויים רק ברמת הביצוע. ניתן בקלות לצמצם את רוחב הכביש הפנימי ולהכשיר שטחים היקפיים לחניות. כל זאת **ללא שינוי ואישור מחדש של התוכנית**, ולכן ללא עיכוב בזמן.
לגבי העלות:
שינוי זה אינו מצריך עלות נוספת.
לגבי שכונת שלב ב' – שם נדרשת תוכנית חלופית. ביקשנו הצעות מחיר לשינוי כזה של תוכניות, שכוללות הכל – תכנון ואישור. ההצעות הן בסדר גודל של עשרות אלפי שקלים לכל השכונה. עלות כזאת משמעותה בערך 1000-2000 שקל נוספים לכל משפחה, ולא נראית כגורם משמעותי.
שינוי התוכניות לא יעכב את שלב ב' כי יתבצע במקביל לבניית שלב א'.
3. לגבי מצב אכיפת החניות בקיבוץ – זאת אכן בעיה, אני חושב שיש שתי נסיבות מקלות בשכונה החדשה:
א. החניות יהיו קרובות ומסודרות יותר ממקומות אחרים בקיבוץ.
ב. יש משמעות לכך שהתושבים החליטו בבחירה שלהם על ריכוז החניות – זה יוצר יותר מחוייבות.
בסופו של דבר – ברור שיהיה מי שיפרוץ גם את הכלל הזה. אנו מאמינים שגם כשהיו אנשים שיחנו ליד הבתים, הם יהיו מיעוט, והתוצאה תהיה יותר מוצלחת מאשר לוותר מראש ולתכנן חניות ליד הבית.

איפה אתם נכנסים לתמונה – הציבור?
ביום שלישי, 13 בספטמבר, נערוך פגישה פתוחה שבה נציג את הנושא.
האדריכל יובל יסקי – ראש הפקולטה לארכיטקטורה בבצלאל שמתמחה בנושא ידבר על האפשרויות ומשמעותן. אנחנו נתאר את המצב עבור ההרחבה בגבעת חיים, ונקיים דיון פתוח.
חשוב להגיע לשם. לשמוע, להבין, ואולי גם להשמיע.
נאסוף חתימות כדי לאפשר למי שתומך בתכנון שכונה כזאת להוסיף את שמו.
כשתהיה קבוצה משמעותית של אנשים כאלו – נוכל לקדם את הנושא בצורה מסודרת דרך הנהלת הקיבוץ.

אז נראה שם!
אורי כהנא (050-2056802)
אורי ממלוק (050-2056449)

אורי ממלוק

שומרים על דמותה של גבעת ברנר

מאות מחברי גבעת ברנר חתמו על עצומה, המוחה נגד הבנייה המואצת והצפופה בתוך הקיבוץ, הפוגעת לדעת החותמים באופי הכפרי של המקום. זה אינטרס של כולם שהקיבוץ יהיה יפה ויישמר הצביון הקיבוצי, מגיב עמי דבש, מנהל הקהילה

מתוך הדף הירוק 8 באוגוסט 2011 הביא לדפוס אורי ממלוק

למעלה מ-250 חתימות נאספו עד כה בעצומה, שהתפרסמה תחת השם "שומרים על דמותה של גבעת ברנר". כ-200 מהן הן חתימות של חברי הקיבוץ מכל שכבות האוכלוסייה, והיתר של בנים שעזבו אך מגלים מעורבות בנעשה בכור מחצבתם. "עצומה זו", נכתב שם, "היא פנייה לחברי גבעת ברנר, לתושביה, לבניה ולמוסדותיה לקחת פסק זמן ולהימנע מקביעת עובדות חדשות בשטח, לשם חשיבה מחודשת על מגמתה ואופייה של הבנייה ביישובנו והשלכותיהן על דמותו. לפני שהתוכנית הקיימת המוצעת מגיעה לנקודת האל חזור אנו דורשים: א. קבלת חוות דעת מקצועית נוספת, ב. פתיחת דיון ציבורי, שבסופו הכרעה מחייבת על דמותה של גבעת ברנר. מייסדי גבעת ברנר מסרו בידינו למשמרת יישוב פורח שכל החיים בו מרגישים בביטחון, וככזה עלינו להנחילו לדורות הבאים". בגבעת ברנר כיום יש כ-600 חברי קיבוץ, ועל-פי התקנון, 10% מהם יכולים לדרוש העלאת נושא באסיפה. למארגני העצומה יש כבר מספר כפול מזה, ובדעתם להגיש את העצומה למנהל הקהילה ולדרוש דיון בנושא באסיפת הקיבוץ הבאה.

"העצומה היא מהלך אחרון בוויכוח שמתנהל פה בשנים האחרונות", מסביר פני זק, 75, חבר הקיבוץ וכן למייסדי הקיבוץ, הנמנה עם יוזמי המהלך. "בשנים האחרונות מתקיימת פה בנייה מואצת של בתים, חלקם על מגרשים שהוקצו לחברים וחלקם במקום בתים ישנים, לפעמים בעלי ערך היסטורי, שנהרסו לטובת הבנייה החדשה. הבתים נבנו בלי תוכנית מתאר מסודרת, כל אחד בסגנון אחר, ועוררו אותנו לשאול מה קורה פה. כשהוגשה תוכנית שיוך הדירות והפרצלציה התברר לנו, שכמעט לא נשאר שטחים ירוקים, ושהולכים לבנות בנייה צפופה בשטח הקיבוץ. בשלב מסוים הבאנו שלושה אדריכלים מהטובים שיש בארץ, אחד מהם הוא יובל יסקי, שאמו בת הקיבוץ, ושלושתם העלו רעיונות לבנייה בצורה אחרת, שלא תהפוך את הקיבוץ לפרוור עירוני חסר אופי כפרי. לאחר מכן ועדת תכנון החליטה לפנות ליובל יסקי, שיציע הצעה כללית לתכנון בסגנון שונה. בשביל זה היה צריך לקחת פסק זמן בהמשך הבנייה, משום שכל יילה שנבנית היא בעלת משמעות חברתית לעתיד".

מה קרה עם התוכנית של יסקי?

"הוא הגיש אותה לוועדה, וכנראה הם לא חזרו אליו. בעקבות זה החלטנו לחבר את העצומה שתדרוש את השעיית הבנייה לתקופה מסוימת, כדי לבדוק האם אנחנו בדרך הנכונה. במקביל, אנחנו מקיימים דיונים פנימיים בעלון הקיבוץ".

כיום כל אחד יכול לבנות בשטח שלו מה שהוא רוצה?

"כיום כבר לא. אחרי שהקמנו קול צעקה לאחר שנהרסו בתים בעלי ערך היסטורי, התחילו להבין שאי אפשר שכל אחד יבנה ככל העולה על רוחו. יש אצלנו גם בעיות תחבורה ומקומות חניה, ואת כל זה צריך לתכנן ולבצע בצורה מסודרת. אצל חלק מהחברים קיים חשש, שהדרישה שלנו תפגע בשיוך הדירות ובקליטת הבנים, והסברנו שהתנאי שלנו לתוכנית המתאר החדשה הוא, שהיא לא תפגע בדברים הללו. המטרה שלנו היא לא לפגוע בחברי הקיבוץ, אלא לשמור על האופי המיוחד של הבנייה הקיבוצית, שיש לה היגיון משלה ומורשת רבת שנים".

מנהל הקהילה, עמי דבש, אומר בתגובה, כי העצומה עדיין לא הועברה אליו, ומביע תמיהה על ההזדעקות המוקדמת של החברים לפני סיום תהליך התכנון. "במחזור הראשון של הקליטה נעשו טעויות בבנייה, שאנחנו בהחלט מתכוונים לתקן אותן. במחזור השני אנחנו כבר מדברים על בנייה לפי דגמים, על מבנים צנועים יותר שיתאימו לסביבה, ואנחנו גם מקשרים בין אדריכל הקיבוץ ליובל יסקי, כדי לראות איך אפשר ליישם את הרעיונות הברוכים של יסקי בתוכנית הקיבוץ. הדברים הללו ידועים, כך שלא ברור לי הצורך בעצומה בנושא. אין לנו כל רצון וכוונה ללכת עם הראש בקיר נגד רצון החברים, אלא להפך, זה אינטרס של כולם שהקיבוץ שלנו יהיה יפה ושנשמור על הצביון הקיבוצי. יכול להיות שהדברים לא נעשים בקצב שפנינו רוצה, אבל הדברים בהחלט נעשים ומתקיימים לטובת הציבור".

התקשרות עם אמפא מליבו

ידוע לי שקיבוצים וגופים שעבדו עם חברת אמפא מליבו צברו ניסיון בעייתי, שאינו עולה בקנה אחד עם הנימוקים שהביאו לבחירת חברת אמפא כיזם לשכונת הבנים בגבעת חיים. לדעתי, לאור הניסיון הרע של קיבוצים עם חברת אמפא מליבו, יש לנסות לאתר קבלן אחר, **אפילו במחיר עיכוב הפרוייקט!**

אם לא ניתן לבטל את ההסכם עם אמפא, יש לנקוט בצעדים שיבטיחו את הדיירים ואת הקיבוץ מפני אי-עמידה בהתחייבויות, מפני עלויות חורגות בהרבה מעבר למה שסוכם ומפני יחסים בעייתיים עם הדיירים – כפי שקרה בקיבוצים אחרים.

אחד הקיבוצים בהם פעלה חברת אמפא הוא קיבוץ עינת. מניסיונם של דיירים בקיבוץ עינת, רשמתי מספר נקודות שאותן יש לקחת בחשבון לפני תחילת הבנייה.

1. המחיר כפי שנחתם בהסכם עם אמפא מליבו הינו מחיר רעיוני ובפועל המחירים גבוהים בעשרות אחוזים מההסכם.
2. בנושאים בהם ניתנת בחירה לדיירים, לדוגמא: קרמיקה, ריצוף, מטבח, נגרות ועוד אמפא מליבו מפנה את הלקוחות לספקים מאוד יקרים, וקרוב לוודאי שהיא נהנית מעמלה בגין זה.
3. נקודות חשמל – בקיבוץ עינת החברה נתנה מעט נקודות חשמל ותקשורת, וקבעה את מיקומם. הדיירים נאלצו להוסיף נקודות רבות על חשבונם.
4. החברה יודעת ליצור הפרד ומשול בן הדיירים לקיבוץ (ראה הערה) ובהמשך אין נציגות לדיירים.

דברים דומים שמעתי גם מקיבוץ מגל.

אני קוראת לאחראים:

- א. למנות נציגים של הדיירים, שיחד עם נציגי הקיבוץ יעמדו מול החברה וידאגו לאינטרסים של הדיירים.
 - ב. לקבוע, כי בנושאים בהם זה אפשרי יוכל כל לדייר לבחור בעצמו את המוצר, להרכיבו ואף לקבל את החלק המגיע לו (לדוגמא מטבח). כמו כן יש לאפשר מגוון רחב של ספקים במחירים מתאימים.
 - ג. לצרף לדיירים יועץ חשמל שיקבע את מיקום הנקודות.
- הערה: לא שוחחתי עם הנהלת קיבוץ עינת, לאחר שהסתבר לי כי שני הגורמים בקיבוץ (איריס וניב) שעבדו מול אמפא החליפו כובעים וכעת הם עצמם מועסקים בחברת אמפא מליבו.

לסיכום:

לאור הניסיון הרע של קיבוצים עם חברת אמפא מליבו, אם עדיין ניתן, רצוי לאתר קבלן אחר, גם במחיר של עיכוב הפרוייקט! אם לא ניתן לעצור את ההסכם עם אמפא, יש לוודא שהמחיר עליו סוכם יהיה סופי, אחרת נמצא את עצמנו (כפי שקרה בקיבוצים אחרים) בעלויות גבוהות בעשרות אחוזים מעבר למה שסוכם.

ב ב ר כ ה

רחל מרום

לחברים – המעוניינים להצטרף לרשימה הקוראת לעצור את התהליך ולבדוק חברה נוספת – אפשר להתקשר אלי – רחל מרום 052-2226896.

חינוך לטבע ולמשק

או: ילדי הקיבוץ מחוסרי חינוך
מתוך יומן הקיבוץ, שנת 1937

באחד היומנים הקודמים נגעה חברה באחת השאלות האקטואליות בחינוך שלנו – החינוך החופשי. לאור תוצאות החינוך הזה מתנהלים ויכוחים רחבים בעניין הנ"ל, ויש שכבר מעיזים להסיק מסקנות מרחיקות לכת ולדרוש רביזיה. והנה גם אצלנו מבצבצים רעיונות והשקפות על דרך חינוכנו, ומדגישים ומצביעים על חוצפת ילדינו ועל תלישותם מהעבודה ומהמשק, וכמו כן על אי-התחשבותם עם אנשים זולתם, על זלזלם בהם ועל העדר משמעת פנימית. אין בכוונתי להכחיש את המציאות, להיפך, עלינו לעקוב ולחקור את הסיבות בכדי לגשת תיכף ומיד לתיקון ולשיפור המצב.

אלה שתולים את המצב אך ורק במחנכים ובחבר האנשים הקרובים לבית הילדים אינם אלא טועים. כידוע המחנך הוא רק גורם אחד, ואולי אפילו פחות-ערך לעומת יתר הגורמים המחנכים. הסביבה הקרובה, ההורים, חיי הבוגרים הם המטביעים את חותמם על נפש הילד הרכה. טעות היא לחשוב שהילד תפוס ושקוע אך ורק בעולמו הוא. האגוצנטריזם שלו לא מפריע לו לגמרי לקלוט ולהתעניין בשיחות החברים ובהתנהגותם. כיוון חינוכי צריך להתנהל לפי קו מטרותנו. המטרה החינוכית-חברתית קובעת גם את שיטת החינוך ודורשת יצירת סביבה ומכשירים להקל על ההתקדמות למטרה.

מיותר הוא להדגיש את מטרותנו אנו. אם נכונה היא תורת התורשה, קיימת סכנה שילדינו לא יתערו ולא ישתרשו ולא יתקשרו עם הטבע, עם השדה, עם הציפור. יותר מדי בולט כבר הרצון אצלם לחיות חיי תלישות מהקרקע. הערצתם המיוחדת לנהגות, לאוטו מעידה על כך. וזה הכל בא במידת מה גם בעזרת ההורים...

אומנם אין להתעלם מהעובדה שתנועת האוטו ורעשו הולמים את מרצו ואת תנועותיו של הילד.

באחת משיחות הקיבוץ הזכיר חבר (בקשר עם הקיצוצים בתקציב) את התקציב להכשרת המורה אשר לדעתו מיותר הוא. אני סבור שההפך נכון. שאלת הכשרת המורים חברי הקיבוץ היא אחת השאלות הבוערות והמרכזיות

לא רק בקיבוץ שבית הספר הוא עצם מעצמותיו אלא בבית הספר החדש הנוצר והולך על-ידי תנועת הפועלים בארץ בכלל: רוב מורנו באים מחו"ל. הם חונכו בנסיבות לגמרי אחרות. חסרה להם רוח חברתית, רוח העבודה. אין להם ידיעת טבע הארץ, חסרה להם הכשרה אורגנית לעבודה גופנית.

בקיבוץ אנו מעוניינים בשינוי מצב חינוך ילדינו. אנו רוצים ליצור בבית הספר אווירה חקלאית-פועלית, ובלי הכשרת מורים לכך – ניכשל.

חבר

לקראת ראש השנה, ניקיון – אשפה – מחזור – קיימות.

למי שעדיין לא יודע היכן להשליך את הפסולת, ישנן שתי עמדות מיחזור גדולות, אחת בכניסה לקיבוץ, והשנייה ברמפה ליד המטבח, שבהן יש להשליך קרטונים, ניירות, מכלי פלסטיק, קלקר, שקיות ניילון ופלסטיק, מתכות, פסולת אלקטרונית וזכוכיות.

בנוסף לשתי העמדות האלו, מצויות ברחבי הקיבוץ עוד שש עמדות, שבהן יש מכלים לעיתונים, בקבוקי משקה מפלסטיק, קרטונים ומכלים פתוחים ופסולת גושית. מכאן שכל אחד יכול למצוא בטווח סביר מקום להשליך את הפסולת שלו.

כיוון שאין גמדים בעולם, הציבור מתבקש לא להניח דבר מחוץ למכלים הייעודיים. עדיין נפוצה התופעה, שבמקום להשליך את הפסולת לפח הייעודי, הדברים מושלכים לגנבים, שכאמור הזדקנו...

מדי פעם, מכלי האשפה הביתית עולים על גדותיהם, דבר שמאפשר לבעלי חיים לפזר את תוכנם במרחב. כדי למנוע זאת, רצוי להשליך את האשפה במכל השכן, שעדיין לא מלא, ובעיקר לא להתעצל, ולהוציא את הדברים למחזור מתוך האשפה הביתית.

ועוד –

סלי הקרטון מיועדים אך ורק לקרטון, ואינם מיועדים לשקיות פלסטיק, עיתונים וכו'. את קרטונטות המשקאות (חלב ומיצים) יש להשליך לאשפה הביתית, ולא לסלי הקרטונים.

שיהיה לכולנו חג שמח

בתיה ועקיבא

הימים חולפים

הקיץ כבר חולף, ועימו פעילויות קיציות, מהנות, שוברות שיגרה ומקרבות לבבות.

את ט"ו באב חגגנו בפאב בערב לצעירים ולצעירים ברוחם, עם סדנה של ריקודי בטן, יין ופירות העונה. כל הכבוד לימים והאמיצים שהגיעו לערב בקונספט קצת שונה מהרגיל, מקוות שבשנה הבאה תהיה נוכחות יותר מרשימה. תודה רבה לאדווה קוגלר על היוזמה וההפקה, ולשחר מזור על האירוח החם בפאב.

עוד במסגרת חג האהבה, ויטרינה מקסימה עם פסלי זוגות – מעשה ידי פוריה בירן להתפאר. תודה לך פוריה על הרעיון והביצוע הנפלא. שידייך יהיו תמיד מלאות ביצירה ועשייה יפה שכזו!

את סיום הקיץ חגגנו עם הילדים בפעילות תוססת בדשא שליד המועדון. נרשמה השתתפות ערה ונלהבת של הילדים, שהפריחו בועות ענק, צבעו חולצות, וציירו דמויות הנפשה.

כעת אנו שוקדות על חגי תשרי הקרבים ובאים, ועל פעילויות החורף. אם למישהו יש הצעות, רעיונות, הארות או הערות – אנו תמיד שמחות לשמוע, אז אנא אל תהססו לפנות אלינו.

מאחלות שנת לימודים פוריה לכל ילדי ביה"ס, הגנים והפעוטונים. היה חופש נפלא, וכיף לחזור לשיגרה!

שבת שלום!

ענבר וחגית

מלל טוב

לנשה ואיצו לקח
לנישואיה של שחר עם יוגב
ברכות לסבתא שינה
ולכל המשפחה

שנה חדשה

שנה חדשה הניצה. ואנו נצורכי אח"מ רוז'ים לברק את כל
המתחילים התחלה חדשה.

לכיתות אי' - שהייה לכם מצבר והסתגלות קלה בבית
ספר ושמר מאוד תראו להורים שלכם מי האון בבית.
☺

לכיתה ז' הנכנסת - שיהיה לכם קל, כייפי, שתתאפו
במהרה בחברה, שתיהנו מכל רגע כי עוד 6 שנים אתם
מסיימים עם זה.

לכיתות י"ב היוצאות לצבא - לאלו שהולכים לשנת
שרות: שנת שירות קלה וחוויתית. לאלה שהולכים לצבא:
שרות קל ובטוח.

מדינתנו תלויה בכם, אז בלי לחץ.....

שנה טובה לכל בית אהבת חיים ☺

נצורכי אח"מ

